

то днесъ подържатъ идеята за съществуването на Бога, така утре могатъ да я отрекатъ. Докато тази идея имъ е наложена отвънъ, тѣ се намиратъ въ положението С на перпендикуляра. Иматъ ли тѣ любовъ къмъ Бога? Познаватъ ли Го? Реално същество ли е Той за тѣхъ? Ако Богъ е нѣкаква реалностъ за тѣхъ, какво е отношението имъ къмъ Него? Ако хората имаха отношение къмъ Бога, първата имъ проява щѣше да бже любовта. Значи, любовта е първото отношение, първата допирна точка съ Абсолютната реалностъ, т. е. съ Безграничното, Вѣчното начало на живота. Втората допирна точка е мъдростта, а третата — истината. Когато човѣкъ намѣри тѣзи три допирни точки въ себе си, той се самоопредѣля по отношение на Абсолютната реалностъ като мислеща душа.

И тѣй, щомъ намѣрите първата допирна точка до Великото начало, вие придобивате животъ, движение. Щомъ намѣрите втората допирна точка, вие придобивате свѣтлина и знание — условия за развиване на вашия умъ. Щомъ намѣрите третата допирна точка, вие придобивате свободата си, първото условие за развиване на волята. Който нѣма истината въ себе си, той е човѣкъ безъ воля; който нѣма мъдростта въ себе си, той е човѣкъ безъ умъ; който нѣма любовта въ себе си, той е човѣкъ безъ сърдце, безъ животъ. Значи, изгуби ли любовта си, човѣкъ е изложенъ на смъртъ; изгуби ли мъдростта си, чо-